

4X4

Murva az úton dupla szivárvány ível az égen az este csatak
Ellenséges az éjszaka jötte a fény birodalmán rozsdalakat
Tetszholtt álmodok az új manóhad a hajnali tűz csupa talmi remény
Pirkad a másnap a múlt reneszánsza pogány hamu s füst sárkányok egén

*

Elvetemültek az évek a pallók minden a múltból tűnt csökevény
Tódul a kengáz szájszaga támad a sátánnak poklunk üregén
Tornác sincs már összeuszultak a klérusbölcsek a bolt beomol
Szökken a lélek amíg az anyagban a kósza atom zsongón zsinatol

*

Elherdáltuk az édes-fényest volt és nincs mentő szerelem
Otthon volt ez a fennkölt érzés kamránkban de ma már idegen
Nincsen többé kint és bent a küszöb van lám a tenyérszirom
Terjed a köd birodalma a vátesz sem firtatja a télbe' mi lesz

*

Volt egy ritmus az élet előtt és nyilván lesz is az élet után
Antihumánus úrdobolás ama ultravilágban a holdviolán
Nem bánt senkit hogyha legörbül az égből az a holdviolin
Mennykeramithoz a jó ég tudja vajon lesz bányásznunk kaolin

Idő és mérték

Hexametert pergetsz, mint kölcsönvett anyagelvet,
légyen benne görög tűz, mérték és latin égbolt,
Sylvester János visszhangja a disztichonodban,
s úgy gördüljön, mint ládádon a fúrge göröngyök...

CSONTOS JÁNOS (1962) író, költő, újságíró, filmrendező. A *Magyar Napló* munkatársa.

Hungarogyehenna

Tűz a sarló, égre lángol
a felgyulladt szekértábor

Aki künn volt, bennrekedt:
pirulnak az emberek

Mindegy már, hogy hova húzott:
szenes, mint a nyársalt tűzök

Pedig jó volt a taktika,
most meg élet-halál fia

Emészti belső áldozat:
helyiérdekű kárhozat

Lehet hitvány, lehet gyarló:
üszkeiben is magyarló

